

Službeni list

Europske unije

C 318



Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.
25. rujna 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 318/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 318/02	Predmet C-123/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. ožujka 2017. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Nefiye Yön protiv Landeshauptstadt Stuttgart	2
2017/C 318/03	Predmet C-163/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2017. uputio Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Njemačka) – Abubacarr Jawo protiv Savezne Republike Njemačke	2
2017/C 318/04	Predmet C-269/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. svibnja 2017. uputio Amtsgericht Hamburg (Deutschland) – Andreas Niemeyer protiv Brussels Airlines SA/NV	3
2017/C 318/05	Predmet C-309/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2017. uputio Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Njemačka) – Stadtwerke Delmenhorst GmbH protiv Manfreda Bleckwehla	4

HR

2017/C 318/06	Predmet C-329/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. lipnja 2017. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Gerhard Prenninger i dr.	4
2017/C 318/07	Predmet C-366/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. lipnja 2017. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) – Jörg Scharnweber i Henning Kuhlmann protiv Société Air France SA	5
2017/C 318/08	Predmet C-371/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. lipnja 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Uber BV protiv Richarda Leipolda	5
2017/C 318/09	Predmet C-379/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. lipnja 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Società Immobiliare Al Bosco Srl	6
2017/C 318/10	Predmet C-384/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. lipnja 2017. uputio Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistik N&N protiv Budapest Rendőrfőkapitánya	6
2017/C 318/11	Predmet C-385/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. lipnja 2017. uputio Arbeitsgericht Verden (Njemačka) – Torsten Hein protiv Albert Holzkamm GmbH & Co.	7
2017/C 318/12	Predmet C-391/17: Tužba podnesena 30. lipnja 2017. – Europska komisija protiv Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske	7
2017/C 318/13	Predmet C-423/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. srpnja 2017. uputio Gerechtshof Den Haag (Nizozemska) – Staat der Nederlanden protiv Warner-Lampert Company LLC	8
2017/C 318/14	Predmet C-432/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. srpnja 2017. uputio Supreme Court of the United Kingdom (Ujedinjena Kraljevina) – Dermot Patrick O'Brien protiv Ministry of Justice (prije Department for Constitutional Affairs)	9
2017/C 318/15	Predmet C-434/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. srpnja 2017. uputio Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Human Operator Zrt. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	10
2017/C 318/16	Predmet C-446/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. srpnja 2017. uputio Vredegerecht te Antwerpen (Belgija) – Woonhaven Antwerpen protiv Khalida Berkanija, Asmae Hajji	10
Opći sud		
2017/C 318/17	Predmet T-336/17: Tužba podnesena 30. svibnja 2017. – The GB Foods protiv EUIPO-a – Yatecomeré (YATEKOMO)	12
2017/C 318/18	Predmet T-361/17: Tužba podnesena 6. lipnja 2017. – Eco-Bat Technologies i dr. protiv Komisije	13
2017/C 318/19	Predmet T-424/17: Tužba podnesena 10. srpnja 2017. – Fruit of the Loom protiv EUIPO-a – Takko (FRUIT)	14
2017/C 318/20	Predmet T-434/17: Tužba podnesena 12. srpnja 2017. – younique protiv EUIPO-a – Jafer Enterprises R&D (younique products)	14
2017/C 318/21	Predmet T-451/17: Tužba podnesena 20. srpnja 2017. – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie protiv Komisije	15

2017/C 318/22	Predmet T-466/17: Tužba podnesena 27. srpnja 2017. – Printeos i dr. protiv Komisije	16
2017/C 318/23	Predmet T-475/17: Tužba podnesena 2. kolovoza 2017. – Rogesa protiv Komisije	17
2017/C 318/24	Predmet T-478/17: Tužba podnesena 2. kolovoza 2017. – Mutuality General de la Abogacía, Mutuality de Previsión Social a prima fija i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos, Mutuality de Previsión Social a prima fija protiv SRB-a	18
2017/C 318/25	Predmet T-481/17: Tužba podnesena 2. kolovoza 2017. – Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno i SFL protiv SRB-a	19
2017/C 318/26	Predmet T-486/17: Tužba podnesena 2. kolovoza 2017. – Foodterapia protiv EUIPO-a – Cloetta Italia (DIETOX)	20
2017/C 318/27	Predmet T-492/17: Tužba podnesena 31. srpnja 2017. – Fleig protiv ESVD-a	20
2017/C 318/28	Predmet T-493/17: Tužba podnesena 3. kolovoza 2017. – Stancu protiv ERCEA-e	21
2017/C 318/29	Predmet T-494/17: Tužba podnesena 28. srpnja 2017. – Iccrea Banca protiv Komisije i SRB-a	22
2017/C 318/30	Predmet T-495/17: Tužba podnesena 26. srpnja 2017. – Sedes Holding protiv EUIPO-a (gratis)	24
2017/C 318/31	Predmet T-496/17: Tužba podnesena 28. srpnja 2017. – Sedes Holding protiv EUIPO-a (gratis)	24
2017/C 318/32	Predmet T-500/17: Tužba podnesena 7. kolovoza 2017. – Hubei Xinyegang Special Tube protiv Komisije	25

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2017/C 318/01)***Posljednja objava**

SL C 309, 18.9.2017.

Prethodne objave

SL C 300, 11.9.2017.

SL C 293, 4.9.2017.

SL C 283, 28.8.2017.

SL C 277, 21.8.2017.

SL C 269, 14.8.2017.

SL C 256, 7.8.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. ožujka 2017. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) –
Nefiye Yön protiv Landeshauptstadt Stuttgart**

(Predmet C-123/17)

(2017/C 318/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nefiye Yön

Tuženik: Landeshauptstadt Stuttgart

Prethodna pitanja

1. Je li klauzulu o mirovanju (standstill) iz članka 7. Odluke Vijeća za pridruživanje br. 2/76 u cijelosti zamijenila klauzula o mirovanju (standstill) iz članka 13. Odluke Vijeća za pridruživanje br. 1/80 ili zakonitost novih ograničenja slobode kretanja radnika, koja su uvedena između stupanja na snagu Odluke 2/76 i početka primjenjivosti članka 13. Odluke 1/80 treba i dalje ocjenjivati prema članku 7. Odluke 2/76?
2. U slučaju da na prvo pitanje treba odgovoriti na način da članak 7. Odluke 2/76 nije u cijelosti zamijenjen: treba li sudsku praksu Suda Europske unije koja se odnosi na članak 13. Odluke 1/80 u cijelosti prenijeti i na primjenu članka 7. Odluke 2/76 s posljedicom da članak 7. Odluke 2/76 u načelu obuhvaća i nacionalni propis s učinkom od 5. listopada 1980., koji spajanje bračnog druga s turskim radnikom uvjetuje izdavanjem nacionalne vize?
3. Je li uvođenje takvog nacionalnog propisa opravdano važnim razlogom u općem interesu, osobito ciljem djelotvornog nadzora nad useljavanjem i upravljanja migracijskim tokovima, ako se posebne okolnosti pojedinačnog slučaja uzimaju u obzir primjenom klauzule pravičnosti?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2017. uputio Verwaltungsgerichtshof Baden-
Württemberg (Njemačka) – Abubacarr Jawo protiv Savezne Republike Njemačke**

(Predmet C-163/17)

(2017/C 318/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Abubacarr Jawo

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

1. Je li u smislu članka 29. stavka 2. druge rečenice Uredbe (EU) br. 604/2013 ⁽¹⁾ podnositelj zahtjeva za azil pobjegao samo u slučaju ako ciljano i svjesno izbjegava nacionalna tijela nadležna za provedbu transfera kako bi omeo odnosno otežao transfer, ili je dovoljno da tijekom duljeg vremena više ne boravi u dodijeljenom stanu i tijelo nije obaviješteno o tome gdje se nalazi te se zbog toga ne može provesti planirani transfer?

Može li se predmetna osoba pozvati na pravilnu primjenu propisa i u postupku protiv odluke o transferu prigovoriti da je istekao rok od šest mjeseci za transfer jer nije pobjegla?

2. Dolazi li do produljenja roka iz članka 29. stavka 1. podstavka 1. Uredbe (EU) br. 604/2013 samo zbog toga što je država članica koja provodi transfer još prije isteka roka odgovornu državu članicu obavijestila o tome da je predmetna osoba pobjegla, te je istodobno navela konkretan rok, koji ne smije prelaziti 18 mjeseci, do kojega će se provesti transfer, ili je produljenje moguće samo na taj način da predmetne države članice sporazumno utvrde produljeni rok?

3. Je li transfer podnositelja zahtjeva za azil u odgovornu državu članicu nedopusšten, ako bi u slučaju priznanja međunarodne zaštite on u toj državi, s obzirom na očekivane životne uvjete, bio izložen ozbiljnom riziku od postupanja u smislu članka 4. Povelje o temeljnim pravima?

Je li ovo pitanje i dalje obuhvaćeno područjem primjene prava Unije?

Prema kojim mjerilima prava Unije se ocjenjuju životni uvjeti osoba kojima je priznata međunarodna zaštita?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva, (SL L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108., ispravak SL 2017., L 49, str. 50.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. svibnja 2017. uputio Amtsgericht Hamburg (Deutschland) –
Andreas Niemeyer protiv Brussels Airlines SA/NV**

(Predmet C-269/17)

(2017/C 318/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Andreas Niemeyer

Tuženik: Brussels Airlines SA/NV

Prethodna pitanja

Treba li članak 7. stavak 1. drugu rečenicu Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾ tumačiti na način da pojam „dužina” obuhvaća samo izravnu udaljenost između polazišta i konačnog odredišta određenu prema metodi za određivanje rute preko velikog kruga ortodrome i to neovisno o stvarno ostvarenoj ruti leta?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2017. uputio Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Njemačka) – Stadtwerke Delmenhorst GmbH protiv Manfreda Bleckwehla

(Predmet C-309/17)

(2017/C 318/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stadtwerke Delmenhorst GmbH

Tuženik: Manfred Bleckwehl

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 3. u vezi s Prilogom A točkama (b) i (c) Direktive 2003/55/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 98/30/EZ tumačiti na način da se propuštanjem pravodobnog i izravnog obavještanja potrošača plina o pretpostavkama, povodu i opsegu predstojeće izmjene tarifa opskrbe plinom sprječava učinkovitost takve izmjene tarife?
2. Ako je odgovor na ovo pitanje pozitivan:

Može li se članak 3. stavak 3. u vezi s Prilogom A točkama (b) i (c) Direktive 2003/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 98/30/EZ od 1. srpnja 2004. izravno primijeniti na poduzeće za opskrbu koje je ustrojeno kao pravna osoba privatnog prava (kao njemački GmbH), s obzirom na to da su navedene odredbe ove direktive sadržajno bezuvjetne i stoga se mogu primijeniti bez posebnog akta o prenošenju te priznaju građanima prava u odnosu na određenu organizaciju, koja unatoč svojem privatnopravnom obliku podliježe nadzoru države, jer je država jedini vlasnik njezinih udjela?

⁽¹⁾ SL L 176, str. 57.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. lipnja 2017. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Gerhard Prenninger i dr.

(Predmet C-329/17)

(2017/C 318/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Gerhard Prenninger, Karl Helmberger, Franziska Zimmer, Franz Scharinger, Norbert Pühringer, Agrargemeinschaft Pettenbach, Marktgemeinde Vorchdorf, Marktgemeinde Pettenbach, Gemeinde Steinbach am Ziehberg

Prethodno pitanje

Treba li Direktivu 2011/92/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš tumačiti na način da „krčenje raslinja na trasi” u svrhu izgradnje i tijekom trajanja zakonitog postojanja energetskog voda predstavlja „sječju šuma radi prenamjene zemljišta” u smislu točke 1. podtočke (d) Priloga II. Direktivi 2011/92?

⁽¹⁾ SL L 26, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 3.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. lipnja 2017. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) – Jörg Scharnweber i Henning Kuhlmann protiv Soci  t   Air France SA

(Predmet C-366/17)

(2017/C 318/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tuiteljji: J  rg Scharnweber i Henning Kuhlmann

Tuženik: Soci  t   Air France SA

Rješenjem Suda od 19. srpnja 2017. predmet je izbrisan iz upisnika Suda.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. lipnja 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Uber BV protiv Richarda Leipolda

(Predmet C-371/17)

(2017/C 318/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Uber BV

Tuženik: Richard Leipold

Prethodna pitanja

1. Pruža li poduzetnik, koji u suradnji s poduzećima za iznajmljivanje vozila ovlaštenima za prijevoz osoba stavlja na raspolaganje aplikaciju za pametni telefon, pomoću koje korisnici mogu naručiti vozila koja se iznajmljuju s vozačem, uslugu u području prometa u smislu članka 58. stavka 1. UFEU-a i članka 2. stavka 2. točke (d) Direktive 2006/123 ⁽¹⁾, ako su usluge organizacije toga poduzetnika usko povezane s uslugom prijevoza, osobito ako on

— oblikuje cijene, provodi platni promet i uvjete prijevoza za narudžbe vožnji

i

— vozila za koja posreduje oglašava pod nazivom vlastitog trgovačkog društva i s jedinstvenim popustima?

U slučaju da Sud na prvo pitanje odgovori negativno:

2. Može li se s obzirom na cilj očuvanja konkurentnosti i djelotvornosti prijevoza taksijima, na temelju zaštite javnog reda iz članka 16. stavka 1. Direktive 2006/123 u trenutačnim odnosima u prijevozu, opravdati zabrana vrste usluge o kojoj je u sporu riječ?

⁽¹⁾ Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. lipnja 2017. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Società Immobiliare Al Bosco Srl

(Predmet C-379/17)

(2017/C 318/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj zahtjeva: Società Immobiliare Al Bosco Srl

Prethodna pitanja

Je li u skladu s člankom 38. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽¹⁾ ako se rok predviđen pravom države u kojoj se zahtijeva izvršenje, na temelju kojega se nakon proteka određenog vremena određeni instrument više ne smije izvršiti, primijeni i na funkcionalno usporediv instrument koji je izdan u drugoj državi članici te je u državi u kojoj se zahtijeva izvršenje priznat i proglašen izvršivim?

⁽¹⁾ SL 2001, L 12, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. lipnja 2017. uputio Szombathelyi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Mađarska) – Doeel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistik N&N protiv Budapest Rendőrfőkapitánya

(Predmet C-384/17)

(2017/C 318/10)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szombathelyi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Doeel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistik N&N

Tuženik: Budapest Rendőrfőkapitánya

Prethodna pitanja

- 1) Je li zahtjev proporcionalnosti utvrđen u članku 9.a Direktive 1999/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 1999. o naknadama koje se naplaćuju za korištenje određenih infrastrukture za teška teretna vozila ⁽¹⁾ i koji je Sud Europske unije tumačio u presudi od 22. ožujka 2017., donesenoj u spojenim predmetima C-497/15 i C-498/15, Euro-Team (EU:C:2017:229), izravno primjenjiva odredba Direktive?
- 2) Ako zahtjev proporcionalnosti utvrđen u članku 9.a Direktive 1999/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 1999. o naknadama koje se naplaćuju za korištenje određenih infrastrukture za teška teretna vozila i koji je Sud Europske unije tumačio u presudi od 22. ožujka 2017., donesenoj u spojenim predmetima C-497/15 i C-498/15, Euro-Team (EU:C:2017:229) nije izravno primjenjiva odredba Direktive:

dopušta li i zahtijeva li tumačenje nacionalnog prava u skladu s pravom Unije da nacionalni sud i nacionalno upravno tijelo — kada u nacionalnom zakonodavstvu u tom pogledu ne postoji nikakav propis — dopune u ovom slučaju relevantno mađarsko zakonodavstvo s materijalnim kriterijima zahtjeva proporcionalnosti utvrđenima u presudi Suda Europske unije od 22. ožujka 2017., donesenoj u spojenim predmetima C-497/15 i C-498/15, Euro-Team (EU:C:2017:229)?

⁽¹⁾ SL 1999., L 187, str. 42. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 6., str. 34.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji 26. lipnja 2017. uputio Arbeitsgericht Verden (Njemačka) – Torsten Hein protiv Albert Holzkamm GmbH & Co.

(Predmet C-385/17)

(2017/C 318/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeitsgericht Verden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Torsten Hein

Tuženik: Albert Holzkamm GmbH & Co.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 31. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članak 7. Direktive 2003/88/EZ ⁽¹⁾ od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena tumačiti na način, da im se protivi nacionalni propis prema kojem se u kolektivnim ugovorima može odrediti da smanjenja plaće koja nastupaju u obračunskom razdoblju zbog rada sa skraćenim radnim vremenom utječu na obračun naknade plaće za godišnji odmor, s posljedicom da radnik za minimalni godišnji odmor u trajanju od četiri tjedna prima nižu naknadu plaće za godišnji odmor – odnosno nakon prestanka radnog odnosa nižu naknadu za neiskorišteni godišnji odmor – od one koju bi primio da se obračun naknade plaće za godišnji odmor temeljio na prosječnoj plaći koju bi primio u obračunskom razdoblju bez takvih smanjenja plaće? Ako je odgovor pozitivan: u kojem bi najvišem postotku, s obzirom na prosječnu plaću radnika bez smanjenja, moglo biti smanjenje naknade plaće za godišnji odmor kolektivnim ugovorom koje omogućuje nacionalno zakonodavstvo, zbog rada sa skraćenim radnim vremenom u obračunskom razdoblju, kako bi se tumačenje toga nacionalnog propisa moglo smatrati u skladu s pravom Unije?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje pozitivan: nalažu li opće načelo pravne sigurnosti prava Unije i zabrana retroaktivnosti vremensko ograničenje za sve zainteresirane osobe mogućnosti pozivanja na tumačenje odredbi članka 31. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članka 7. stavka 1. Direktive 2003/88/EZ od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena koje će Sud donijeti u presudi u prethodnom postupku u ovom predmetu, jer su najviši nacionalni sudovi prije toga odlučili da se relevantni nacionalni zakoni i odredbe kolektivnog ugovora ne mogu tumačiti u skladu s pravom Unije? Ako Sud na ovo pitanje odgovori negativno: je li s pravom Unije usklađeno ako nacionalni sudovi na temelju nacionalnog prava štite legitimna očekivanja poslodavaca koji su vjerovali u opstanak sudske prakse najviših nacionalnih sudova, ili je zaštita legitimnih očekivanja pridržana Sudu Europske unije?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena, (SL L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

Tužba podnesena 30. lipnja 2017. – Europska komisija protiv Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske

(Predmet C-391/17)

(2017/C 318/12)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, A. Caeiros, agenti)

Tuženik: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, time što nije nadoknadila gubitak iznosa vlastitih sredstava koje je trebalo utvrditi i staviti na raspolaganje proračunu Unije sukladno člancima 2., 6., 10., 11. i 17. Uredbe 1552/1989⁽¹⁾ (članci 2., 6., 10., 12. i 13. Uredbe 609/2014)⁽²⁾, ako potvrde o izvozu nisu bile izdane protivno članku 101. stavku 2. Odluke 91/482/EEZ⁽³⁾ za uvoz aluminija iz Angvile u razdoblju 1999.-2000., povrijedila obveze koje ima na temelju članka 5. (naknadno članak 10.) Ugovora o osnivanju Europske zajednice (sada članak 4. stavak 3. Ugovora o Europskoj uniji), i
- naloži Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Između ožujka 1999. i lipnja 2000. aluminij, čije je podrijetlo iz trećih zemalja i prvotno je bio uvezen u Angvilu, uvezen je u Italiju, nakon što je ponovno izvezen iz Angvile. Angvilaska tijela odobrila su naknadu za izvoznu otpremnicu u visini od 25 USD po metričkoj toni (potpora za prijevoz) za robu koja je u tranzitu preko Angvile. „Potpora za prijevoz” koju je Angvila odobrila za robu u tranzitu čija visina odgovara iznosu povrata carine, u slučaju ponovnog izvoza iz Angvile i uvoza u EU dovela bi do ništetnosti izuzeća od plaćanja carine. Angvilaska tijela pogrešno su primijenila članak 101. stavak 2. Odluke 91/482/EEZ jer su izdali potvrde o izvozu iako uvjeti za to nisu bili ispunjeni. Italija nije bila u mogućnosti naplatiti carinu u skladu s člankom 24. UEZ-a (sada članak 29. UFEU-a) uslijed povrede članka 101. stavka 2. Odluke 91/482/EEZ jer je Angvila pogrešno izdala potvrde o prijevozu.
2. Ujedinjena Kraljevina je financijski odgovorna za gubitke vlastitih proračunskih sredstava jer su potvrde o izvozu izdane protivno članku 101. stavku 2. Odluke 91/482/EEZ. Tijela Ujedinjene Kraljevine nisu poduzele sve prikladne mjere kako bi zaštitile financijske interese Unije i osigurale to da upravna tijela Angvile pravilno primjene Odluku 91/482/EEZ. Svaka država članica mora osigurati da njezina prekomorska područja pravilno primjenjuju svaki pravni akt koji se na njih primjenjuje, poput Odluke 91/482/EEZ, u cilju učinkovite zaštite financijskih interesa EU-a.
3. Ako radnje ili propusti tijela bilo koje države članice dovedu do gubitka vlastitih sredstava, Uniji se mora doznačiti iznos koji odgovara visini izgubljenih vlastitih proračunskih sredstava. Stoga bi Ujedinjena Kraljevina proračunu Unije trebala nadoknaditi ukupan iznos izgubljenih vlastitih proračunskih sredstava i platiti zatezne kamate sukladno članku 11. Uredbe br. 1150/2000.⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1552/89 od 29. svibnja 1989. o provedbi Odluke br. 88/376/EEZ, Euratom o sustavu vlastitih sredstava Zajednica (SL L 155, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU, Euratom) br. 609/2014 od 26. svibnja 2014. o metodama i postupku za stavljanje na raspolaganje tradicionalnih vlastitih sredstava i vlastitih sredstava koja se temelje na PDV-u i BND-u te o mjerama za zadovoljavanje potreba za gotovinom (preinačeno) (SL L168, str. 39.)

⁽³⁾ Odluka Vijeća 91/482/EEZ od 25. srpnja 1991. o pridruživanju prekomorskih zemalja i područja Europskoj ekonomskoj zajednici (SL L 263, str.1.)

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 1150/2000 od 22. svibnja 2000. o provedbi Odluke br. 94/728/EZ, Euratom o sustavu vlastitih sredstava Zajednica (SL L 130, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 1., str. 12.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. srpnja 2017. uputio *Gerechthof Den Haag* (Nizozemska) – *Staat der Nederlanden* protiv *Warner-Lampert Company LLC*

(Predmet C-423/17)

(2017/C 318/13)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechthof Den Haag

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Staat der Nederlanden

Druga stranka u postupku: Warner-Lampert Company LLC

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 11. Direktive 2001/83 ⁽¹⁾ ili drugu odredbu prava Unije tumačiti na način da obavijest kojom osoba koja zahtijeva ili ima odobrenje za stavljanje u promet generičkog lijeka u smislu članka 10. Direktive 2001/83 tijelu daje do znanja da ona dijelove sažetka opisa svojstava referentnog lijeka koji se odnose na indikacije i doziranja i koji su obuhvaćeni patentnim pravom treće osobe ne navodi u sažetku opisa svojstava i u uputi o lijeku generičkog lijeka treba smatrati zahtjevom za ograničenje odobrenja za stavljanje u promet, koji mora dovesti do toga da odobrenje za stavljanje u promet ne vrijedi ili više ne vrijedi za indikacije i doziranja zaštićene patentom?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, zabranjuju li članak 11. i članak 21. stavak 3. Direktive 2001/83 ili druge odredbe prava Unije nadležnom tijelu da u slučaju odobrenja izdanog u skladu s člankom 6. u vezi s člankom 10. Direktive 2001/83 objavi sažetak opisa svojstava lijeka i uputu o lijeku, uključujući dijelove koji se odnose na indikacije i doziranja i koji su obuhvaćeni patentnim pravom treće osobe ako je osoba koja zahtijeva ili ima odobrenje za stavljanje u promet tijelu dala do znanja da ona dijelove sažetka opisa svojstava referentnog lijeka koji se odnose na indikacije i doziranja i koji su obuhvaćeni patentnim pravom treće osobe ne navodi u sažetku opisa svojstava i u uputi o lijeku?
3. Je li za odgovor na drugo pitanje relevantno to da nadležno tijelo od nositelja odobrenja zahtijeva da se u uputi o lijeku, koju on mora priložiti pakiranju lijeka, navede upućivanje na internetsku stranicu tog tijela na kojoj je objavljen sažetak opisa svojstava lijeka, uključujući dijelove koji se odnose na indikacije ili doziranja i koji su obuhvaćeni patentnim pravom treće osobe, iako ti dijelovi na temelju članka 11. Direktive 2001/83 nisu sadržani u uputi o lijeku?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL 2001., L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. srpnja 2017. uputio Supreme Court of the United Kingdom
(Ujedinjena Kraljevina) – Dermot Patrick O’Brien protiv Ministry of Justice (prije Department for
Constitutional Affairs)**

(Predmet C-432/17)

(2017/C 318/14)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court of the United Kingdom

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dermot Patrick O’Brien

Tuženik: Ministry of Justice (prije Department for Constitutional Affairs)

Prethodna pitanja

Treba li u skladu s Direktivom 97/81 ⁽¹⁾ i osobito člankom 4. Okvirnog sporazuma u prilogu navedenoj direktivi o načelu nediskriminacije, uzimati u obzir razdoblja rada navršena prije roka za prenošenje Direktive prilikom određivanja starosne mirovine radnika s nepunim radnim vremenom ako bi se ona uzimala u obzir prilikom određivanja mirovine usporedivog radnika s punim radnim vremenom?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 97/81/EC od 15. prosinca 1997. o Okvirnom sporazumu o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC – Prilog: Okvirni sporazum o radu s nepunim radnim vremenom (SL 1998., L 14, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 131.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. srpnja 2017. uputio Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Human Operator Zrt. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Predmet C-434/17)

(2017/C 318/15)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Human Operator Zrt.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Prethodna pitanja

Treba li Provedbenu odluku Vijeća (EU) 2015/2349 od 10. prosinca 2015. ⁽¹⁾ tumačiti na način da joj se protivi mađarska praksa, u skladu s kojom se smatra da je odredba nacionalnog zakonodavstva, koja je donesena na temelju navedene provedbene odluke i koja određuje odstupanje od članka 193. Direktive Vijeća 2006/112/EZ, stupila na snagu 1. siječnja 2015. i da se primjenjuje od tog datuma, ako navedena provedbena odluka ne sadržava nikakvu odredbu o retroaktivnoj primjeni, a Mađarska je u svojem zahtjevu za odobrenje odstupanja navela taj datum kao datum početka primjene?

⁽¹⁾ Provedbena odluka Vijeća (EU) 2015/2349 od 10. prosinca 2015. kojom se Mađarskoj odobrava primjena mjere kojom se odstupa od članka 193. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2015, L 330, str. 53.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. srpnja 2017. uputio Vredegerecht te Antwerpen (Belgija) – Woonhaven Antwerpen protiv Khalida Berkanija, Asmae Hajji

(Predmet C-446/17)

(2017/C 318/16)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Vredegerecht te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Woonhaven Antwerpen

Tuženici: Khalid Berkani, Asmae Hajji

Prethodna pitanja

1. Treba li smatrati poduzetnikom u smislu prava Unije društvo za izgradnju socijalnih stanova koje je priznala flamanska vlada i koje potrošaču iznajmljuje socijalni stan za najamninu koja, s jedne strane, ovisi o tržišnoj vrijednosti koju je to društvo samo odredilo, a, s druge strane, o dohotku i broju članova najmoprimčeve obitelji?
2. Je li odnos između priznatog društva za izgradnju socijalnih stanova i potrošača pri iznajmljivanju socijalnog stana potonjemu, a osobito članak 11. tipskog ugovora o najmu, koji je dio navedenog odnosa, ugovor u smislu Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾?

3. Ulaze li u područje primjene Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ugovor ili pravni odnos u okviru kojeg priznato društvo za izgradnju socijalnih stanova iznajmljuje socijalni stan potrošaču i treba li takvo društvo za izgradnju stanova koje iznajmljuje socijalni stan potrošaču za najamninu koja, s jedne strane, ovisi o tržišnoj vrijednosti koju je to društvo samo odredilo, a, s druge strane, o dohotku i broju članova najmoprimčeve obitelji, za potrebe tog iznajmljivanja smatrati prodavateljem robe ili pružateljem usluge u smislu navedene direktive?

(¹) SL 1993., L 95, str. 29., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.

OPĆI SUD

Tužba podnesena 30. svibnja 2017. – The GB Foods protiv EUIPO-a – Yatecomeré (YATEKOMO)

(Predmet T-336/17)

(2017/C 318/17)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: The GB Foods, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Španjolska) (zastupnici: M. Buganza González i E. Torner Lasalle, odvjetnice)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Yatecomeré, SL (Ribadumia, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Unije „YATEKOMO” – žig Unije br. 11 703 568

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. ožujka 2017. u predmetu R 1506/2016-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglašiti dopuštenom ovu tužbu protiv odluke od 13. ožujka 2017. (predmet R 1506/2016-5) koju je donijelo žalbeno vijeće EUIPO-a, da usvoji tužbeni zahtjev na način da poništi odluku žalbenog vijeća EUIPO-a, potvrdi i proglašiti valjanost žiga br. 11 703 568 „YATEKOMO” u pogledu svih proizvoda iz razreda 29. i 30. za koje je prvotno podnesena prijava;
- utvrdi da je žig „YATEKOMO” općepoznat;
- naloži EUIPO-u da Općem sudu stavi na raspolaganje svu dokumentaciju podnesenu radi te prijave i koja se nalazi u spisu postupka pred EUIPO-om radi proglašavanja žiga „YATEKOMO” ništavim kako bi se moglo analizirati svu dokumentaciju dostavljenu u postupku;
- na temelju članka 134. Poslovnika Općeg suda, naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Žig „YATEKOMO” ne krši članak 8. Uredbe br. 207/2009. Verbalni žig Unije nije u sukobu s ranijim španjolskim verbalnim i figurativnim žigom „ya te comeré el vacío que te llena”.
- Stečeni ugled žiga br. 11 703 568 „YATEKOMO”

Tužba podnesena 6. lipnja 2017. – Eco-Bat Technologies i dr. protiv Komisije**(Predmet T-361/17)**

(2017/C 318/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Eco-Bat Technologies Ltd (Matlock, Ujedinjena Kraljevina), Berzelius Metall GmbH (Braubach, Njemačka) i Société Traitements Chimiques des Métaux (STCM) (Bazoches-les-Gallerandes, Francuska) (zastupnici: M. Brealey, QC, I. Vandendorre i S. Dionnet, odvjetnici)

Tuženik: Europska Komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi članak 2. stavak 1. točku (b) Odluke Komisije C (2017) 900 *final*, kako je izmijenjena 6. travnja 2017. Odlukom C (2017) 2223 *final* od 6. travnja 2017., u predmetu AT.40018 – Recikliranje automobilskih baterija, i smanji novčanu kaznu koja im je izrečena, tako da uzme u obzir reprezentativne vrijednosti kupnje za vrijeme trajanja povrede i točno trajanje tužiteljevog sudjelovanja u oblicima povrede u Francuskoj te ukloni povećanje od 10 % primjenom točke 37. Smjernica o utvrđivanju kazni ⁽¹⁾; i
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, prema kojem je Komisija povrijedila načelo dobre uprave i tužiteljeva prava obrane jer je tužiteljevu kupovnu vrijednost, koju je trebalo primijeniti kao osnovu za izračun novčane kazne, prvi put utvrdila u pobijanoj odluci.
2. Drugi tužbeni razlog, prema kojem je Komisija povrijedila načelo proporcionalnosti jer je upotrijebila tužiteljevu kupovnu vrijednost u 2011. kao referentnu osnovu za izračun novčane kazne.
3. Treći tužbeni razlog, prema kojem je Komisija povrijedila načela osobne odgovornosti, jednakog postupanja i proporcionalnosti i obvezu obrazlaganja jer nije uzela u obzir da je sudjelovanje tužitelja u oblicima zabranjenog sporazuma u Francuskoj bilo više ograničeno.
4. Četvrti tužbeni razlog, prema kojem je Komisija povrijedila obvezu obrazlaganja i načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja jer je propustila na odgovarajući način obrazložiti primjenu točke 37. Smjernica i točno povećanje novčane kazne koje je bilo primijenjeno.
5. Peti tužbeni razlog, prema kojem je Komisija povrijedila načela proporcionalnosti i jednakog postupanja jer je različito tretirala zabranjene sporazume o kupnji i zabranjene sporazume o prodaji.
6. Šesti tužbeni razlog, prema kojem je Komisija povrijedila tužiteljeva prava obrane jer je povećala novčanu kaznu sukladno točki 37. Smjernica, a da to nije navela u obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama, i nije izdala novu obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama i zakazala novo saslušanje.
7. Sedmi tužbeni razlog, prema kojem je Komisija povrijedila načelo dobre uprave jer nije izjavila svoju namjeru o primjeni točke 37. Smjernica u ranijem stadiju upravnog postupka.

⁽¹⁾ Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni koje se propisuju u skladu s člankom 23. stavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 1/2003 (SL C 210, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 58.)

Tužba podnesena 10. srpnja 2017. – Fruit of the Loom protiv EUIPO-a – Takko (FRUIT)**(Predmet T-424/17)**

(2017/C 318/19)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Fruit of the Loom, Inc. (Bowling Green, Kentucky, Sjedinjene Države) (zastupnici: S. Malynicz, QC i V. Marsland, Solicitor)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Takko Holding GmbH (Telgte, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije ‚FRUIT‘ – žig Europske unije br. 5 077 508

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. travnja 2017. u predmetu R 2119/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 15. stavka 1. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 65. stavka 6. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 12. srpnja 2017. – younique protiv EUIPO-a – Jafer Enterprises R&D (younique products)**(Predmet T-434/17)**

(2017/C 318/20)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski***Stranke**

Tužitelj: younique LLC (Utah, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: M. Edenborough, QC)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Jafer Enterprises R&D, SLU (Granollers, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementima „younique products“ – prijava za registraciju br. 1 191 504

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. travnja 2017. u predmetu R 1564/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- tuženiku naloži snošenje tužiteljevih troškova u ovom postupku i onih u postupku pred žalbenim vijećem; ili, u slučaju da se druga stranka u pobijanoj odluci pojavi kao intervenijent, da tuženik i druga stranka u pobijanoj odluci solidarno snose tužiteljeve troškove u ovom postupku i one u postupku pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, jer je vijeće pogriješilo u pogledu razine pažnje relevantnog potrošača i sličnosti relevantnih žigova.

Tužba podnesena 20. srpnja 2017. – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie protiv Komisije

(Predmet T-451/17)

(2017/C 318/21)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie e.V. (Berlin, Njemačka) (zastupnici: R. Stein, P. Friton i H.-J. Prieß, odvjetnici)

Tuženik: Europska Komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Komunikaciju Komisije pod brojem upisnika BK/abd/ener.c.1(2017)2122195, u dijelu u kojem na str. 5. za izračun stakleničkih plinova biodizela propisuje primjenu vrijednosti emisije od 99,57 g CO₂eq po MJ metanola; i
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda Direktive 2009/28/EZ ⁽¹⁾ zbog odstupanja od predviđene metodologije za izračun

- Tužitelj tvrdi da se prema članku 19. stavku 1. točki (b) treba primijeniti metodologija iz Priloga V. odjeljka C Direktive 2009/28/EZ kada se za izračun vrijednosti emisija koriste stvarne vrijednosti. Prema Prilogu V. odjeljku C točki 13. Direktive 2009/28/EZ, emisije koje nastaju pri uporabi goriva (eu) računaju se kao ništica za pogonska biogoriva i druga tekuća goriva. Pobijana komunikacija zahtijeva da dobrovoljni sustavi certificiranja u određenom roku primjenjuju izračun koji odstupa od Priloga V. odjeljka C točke 13. Direktive 2009/28/EZ, koji upravo sadržava i emisije koje nastaju pri uporabi goriva.
- Odstupanjem od Priloga V. odjeljka C točke 13. Direktive 2009/28/EZ povrijeđeni su postupovni zahtjevi navedene direktive. Prilagođavanje metodologije u Prilogu V. direktivi, prema članku 19. stavku 7. drugoj rečenici direktive, stalno zahtijeva pridržavanje postupka iz članka 25. stavka 4. direktive. Ova odredba s druge strane upućuje na članak 5.a stavke 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ ⁽²⁾, uzimajući u obzir njezin članak 8., prema kojem se saziva Odbor za regulatorni postupak s kontrolom, nakon kojega mora uslijediti kontrola Europskog parlamenta i Vijeća. Nije trebalo odabrati oblik kratkoročne i neformalne komunikacije.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela proporcionalnosti, pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja prava Unije određivanjem neprimjereno kratkog prijelaznog razdoblja za sustave certificiranja radi implementacije metodologije izračuna koja je protivna direktivi, a koje istječe 1. rujna 2017.

- zbog neprimjereno kratkih postupovnih rokova i rokova za provedbu nije zajamčena zaštita legitimnih očekivanja.
- zbog neprihvatljivih teškoća u prenošenju povrijeđeno je načelo pravne sigurnosti.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL 2009., L 140, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 11., str. 39.).

⁽²⁾ Odluka Vijeća od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji (SL 1999., L 184, str. 23.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 17., str. 36.)

Tužba podnesena 27. srpnja 2017. – Printeos i dr. protiv Komisije

(Predmet T-466/17)

(2017/C 318/22)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Španjolska), Printeos Cartera Industrial, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Švedska), Tompla France (Fleury Mérogis, Francuska) i Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Njemačka) (zastupnici: H. Brokelmann i P. Martínez-Lage Sobredo, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Komisije C (2017) 4112 *final* od 16. lipnja 2017. o izmjeni Odluke Komisije C (2014) 9295 *final* od 10. prosinca 2014. u vezi s postupkom u skladu s člankom 101. UFEU-a i člankom 53. Sporazuma o EGP-u (AT.39780 – Omotnice);
- podredno, na temelju svoje neograničene sudske nadležnosti, smanji iznos novčane kazne izrečene u članku 1. pobijane odluke i time (i) na temelju točke 37. Smjernica o određivanju novčanih kazni iznos osnovnog iznosa novčane kazne smanji za 95,3671 % i (ii) usto, nakon smanjenjâ u okviru pokajničkog programa i nagodbe, iznos novčane kazne smanji za barem 33 %;
- Komisiji naloži snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Opći je sud presudom od 13. prosinca 2016. (predmet T-95/15, Printeos/Komisija), poništio članak 2. stavak 1. točku (e) Odluke Komisije C (2014) 9295 *final* od 10. prosinca 2014. u predmetu AT.39780, kojom je tužiteljima izrečena sankcija od 4 729 000 eura.

Osporavana odluka sadržava dodatne informacije o primijenjenoj metodologiji i o činjenicama koje je Komisija uzela u obzir prilikom prilagodbe i izmjene osnovnih iznosa novčanih kazni iz Odluke iz 2014. i prilikom izricanja novčane kazne istog iznosa kao ona izrečena na temelju Odluke iz 2014.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načelâ pravne sigurnosti, legitimnih očekivanja i *non bis in idem*.

- U tom pogledu navodi se da se osporavanom odlukom izmjenjuje Odluka iz 2014., iako je konačna, uz jedinu iznimku iz njezina članka 2. stavka 1. točke (e), koju je Opći sud poništio, i da se njome ponovno izriče ista novčana kazna kao ona već izrečena u Odluci iz 2014. koju je Opći sud poništio.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja i određivanja iznosa novčane kazne.

— U tom pogledu tužitelji ističu da se osporavanom odlukom primjenjuju iznimne prilagodbe osnovnih iznosa novčanih kazni na temelju točke 37. Smjernica o određivanju novčanih kazni, što dovodi do diskriminacije na štetu tužitelja.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti i zabrane diskriminacije u određivanju iznosa novčane kazne.

— U tom pogledu ističe se da u osporavanoj odluci nije uzeta u obzir novčana kazna koju je španjolsko tijelo nadležno za tržišno natjecanje već odredilo 25. ožujka 2013., zbog protutržišnih praksi u sektoru papirnatih omotnica, niti je uzeta u obzir činjenica da su tužitelji jedini poduzetnici među onima koje je Komisija sankcionirala, a koje je sankcioniralo i španjolsko tijelo nadležno za tržišno natjecanje.

Tužba podnesena 2. kolovoza 2017. – Rogesa protiv Komisije

(Predmet T-475/17)

(2017/C 318/23)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Njemačka) (zastupnici: S. Altenschmidt i A. Sitzer, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi Komisijinu odbijajuću odluku od 20. lipnja 2017., podredno odluku od 11. srpnja 2017. o tužiteljevom ponovnom zahtjevu od 29. svibnja 2017. (predmet GestDem br. 2017/1788) i

— naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: pretpostavke prava na pristup dokumentima bile su ispunjene

— Tužitelj tvrdi da je pobijanom odlukom povrijeđen članak 3. prva rečenica Uredbe br. 1367/2006⁽¹⁾ u vezi s člankom 2. stavkom 1. Uredbe br. 1049/2001⁽²⁾ zbog toga što je on imao pravo na pristup dokumentima koje je zatražio.

2. Drugi tužbeni razlog: nisu postojali razlozi za izuzeće iz članka 4. Uredbe (EZ) br. 1049/2001

— Tužitelj tvrdi da traženi dokumenti ne sadržavaju nikakve komercijalno osjetljive podatke u smislu članka 4. stavka 2. drugog podstavka Uredbe br. 1049/2001 i da u svakom slučaju postoji prevladavajući javni interes za otkrivanje tih dokumenata.

— Tužitelj nadalje tvrdi da ne treba prihvatiti ni razlog za odbijanje u skladu s člankom 4. stavkom 2. drugim podstavkom Uredbe (EZ) br. 1049/2001, prema kojemu pristup određenom dokumentu može biti uskraćen ako bi njegovo otkrivanje ugrozilo zaštitu sudskog postupka i pravnog savjetovanja jer je predmet C-80/16 (ArcelorMittal Atlantique i Lorraine) koji je u tijeku pred Sudom gotovo okončan presudom od 26. srpnja 2017.

— Tužitelj nadalje prigovara da je Komisija u svakom slučaju morala dopustiti djelomičan pristup, po potrebi ispuštanjem podataka koji trebaju ostati tajni. Odlukom Komisije time su također povrijeđeni članak 4. stavak 6. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 i načelo proporcionalnosti iz članka 5. stavka 4. UEU-a.

3. Treći tužbeni razlog: Komisijina postupovna pogreška

- Tužitelj zaključno ističe povredu članka 8. Uredbe (EZ) br. 1049/2001. Unatoč tome što je rok produljen dva puta, na kraju za neodređeno razdoblje, nije donesena nikakva odluka o ponovnom zahtjevu tužitelja od 29. svibnja 2017. Članak 8. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 predviđa samo mogućnost jednokratnog produljenja roka za 15 radnih dana a ne produljenje za neodređeno razdoblje.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL L 264, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

Tužba podnesena 2. kolovoza 2017. – *Mutualidad General de la Abogacía, Mutualidad de Previsión Social a prima fija i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos, Mutualidad de Previsión Social a prima fija protiv SRB-a*

(Predmet T-478/17)

(2017/C 318/24)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: La Mutualidad General de la Abogacía, Mutualidad de Previsión Social a prima fija (Madrid, Španjolska) y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos, Mutualidad de Previsión Social a prima fija (Madrid) (zastupnici: R. Pelayo Jiménez i A. Muñoz Aranguren, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 7. lipnja 2017. (SRB/EES/2017/08).
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Odlukom koju se u ovom postupku osporava određen je sanacijski postupak u pogledu Banco Popular Español.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu deset tužbenih razloga:

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatku u obrazloženju sporne odluke i naknadnoj povredi prava na dobru upravu i prava na djelotvoran pravni lijek (članak 41. stavak 2. točke (b) i (c) i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na obranu (članak 41. stavak 2. točka (a) Povelje).
 - U tom se pogledu navodi da se sanacijski postupak uređen člankom 18., člankom 24. stavkom 2. točkom (a) i člankom 27. Uredbe (EU) br. 806/2014 ⁽¹⁾ protivi pravu na obranu jer ne dopušta osobama na koje se ta sanacija odnosi ni najmanju intervenciju u postupku. Tužitelji smatraju da su isto tako nezakoniti članci 32., 38. i 43. Direktive 2014/59/EU ⁽²⁾, zato što ne propisuju nikakvo saslušanje odnosnih osoba.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na vlasništvo (članak 17. stavak 1. Povelje) i načela slobode poduzetništva (članak 16. Povelje).
 - U tom se pogledu navodi da se člancima 21., 22., 24. i 27. Uredbe (EU) br. 806/2014, kao i člancima 38. i 63. Direktive EU 2014/59 povrjeđuje pravo na vlasništvo i načelo slobode poduzetništva jer dopuštaju prodaju dionica financijske institucije, a da se dioničarima ne pruži prilika iznošenja argumenata niti se traži njihova suglasnost i jer tijelima za sanaciju daju ovlasti da, bez saslušanja ili suglasnosti dioničara ili nadležnih tijela društva, brisanjem dionica smanje kapital na nulu.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na djelotvoran pravni lijek, priznatog u članku 47. Povelje i u članku 6. Europske konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, zbog kršenja načela jednakosti oružja, a time i prava na pošteno suđenje.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 18. stavka 1. Uredbe (EU) br. 806/2014 i članka 32. Direktive 2014/59/EU jer je Jedinствeni sanacijski odbor donio odluku očito pogrešno ocijenivši činjenice, time što nije ispunio sve zahtjeve koji su u navedenim odredbama propisani za donošenje sanacijskog programa.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela poštovanja bonitetnih pravila (načelo opreznosti) jer su postojale druge mjere, uključujući mjere rane intervencije, alternativne onima koje sadržava sporna odluka, a koje su sprječavale donošenje sanacijskog programa.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela legitimnih očekivanja.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti u pogledu prava na vlasništvo.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 20. stavka 1. Uredbe (EU) br. 806/2014, zato što se vrednovanje koje je iznio neovisni stručnjak ne može smatrati „pravičnim, opreznim i realističnim”.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik povrijedio članak 24. Uredbe (EU) br. 806/2014 i članak 39. stavak 2. točke (a), (b), (d) i (f) Direktive 2014/59/EU, zato što odredbe natječaja za prodaju institucije koje su utvrđene na proširenoj sjednici izvršnog odbora od 3. lipnja 2017. nisu bile transparentne, jer se dala prednost jednom mogućem kupcu (El Banco de Santander) i jer se nije postigla najveća prodajna cijena.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1.)

⁽²⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava (SL 2014., L 173, str. 190.)

Tužba podnesena 2. kolovoza 2017. – Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno i SFL protiv SRB-
a

(Predmet T-481/17)

(2017/C 318/25)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno (Madrid, Španjolska) i SFL – Stiftung für Forschung und Lehre (Zürich, Švicarska) (zastupnici: R. Pelayo Jiménez i A. Muñoz Aranguren, odvjetnici)

Tuženik: Jedinствeni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Jedinствvenog sanacijskog odbora od 7. lipnja 2017. (SRB/EES/2017/08);
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti istovjetni su onima navedenima u predmetu T-478/17, Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/SRB.

Tužba podnesena 2. kolovoza 2017. – Foodterapia protiv EUIPO-a – Cloetta Italia (DIETOX)**(Predmet T-486/17)**

(2017/C 318/26)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Foodterapia, SL (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: J. Erdozain López i J. Galán López, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Cloetta Italia Srl (Cremona, Italija)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave spornog žiga:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „DIETOX” – prijava za registraciju br. 13 072 798*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. svibnja 2017. u predmetu R 1611/2016-5**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 31. srpnja 2017. – Fleig protiv ESVD-a**(Predmet T-492/17)**

(2017/C 318/27)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Stephan Fleig (Berlin, Njemačka) (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)*Tuženik:* Europska služba za vanjsko djelovanje (ESVD)**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku direktora Uprave za „ljudske resurse” Europske službe za vanjsko djelovanje (ESVD) od 19. rujna 2016., kojom je djelujući u svojstvu tijela ovlaštenog za sklapanje ugovora o radu, odlučio raskinuti tužiteljev ugovor o radu na neodređeno vrijeme s učinkom od 19. lipnja 2017. (u verziji kojom je ta odluka o raskidu potvrđena 19. travnja 2017. odbijanjem tužiteljeve žalbe);

- naloži ESVD-u da tužitelju kao naknadu za nastalu neimovinsku štetu isplati razuman iznos čiju visinu će odrediti Opći sud; i
- naloži ESVD-u snošenje vlastitih troškova i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: očita pogreška u ocjeni Europske službe za vanjsko djelovanje (ESVD)
2. Drugi tužbeni razlog: povreda ESVD-ove obveze dužne pažnje, načela dobre uprave (članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima), načela proporcionalnosti i zaštite u slučaju neopravdanog otkaza (članak 30. Povelje Europske unije o temeljnim pravima)
3. Treći tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje iz članka 41. stavka 1. i stavka 2. točke (a) Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Tužba podnesena 3. kolovoza 2017. – Stancu protiv ERCEA-e

(Predmet T-493/17)

(2017/C 318/28)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Magdalena Catalina Stancu (Bukurešt, Rumunjska) (zastupnik: F. Elia, odvjetnik)

Tuženik: Izvršna agencija Europskog istraživačkog vijeća (ERCEA) (Bruxelles, Belgija)

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtjeva da:

- A) u vezi s meritumom: utvrdi ništavost/nezakonitost akta koji na nju ima negativan učinak, a sastoji se u otpuštanju koje joj je usmeno priopćeno 10. siječnja 2017., ponovno uspostavi radni odnos bez odgode i naloži plaćanje svih naknada koje su u međuvremenu dospjele;
- B) u vezi s meritumom: utvrdi ništavost akta koji ima negativan učinak, koji se javlja u obliku odluke o produljenju probnog roka, s datumom od 28. listopada 2016., i utvrdi da od 1. studenoga 2016. nije tekao probni rok;
- C) u vezi s meritumom: utvrdi ništavost/nezakonitost akata koji su dio konačnog izvještaja o upravnoj istrazi CMS 16/035 – Administrative inquiry report od dana 7. studenoga 2016. dostavljenog 16. studenoga 2016., zbog svih navedenih razloga, i naloži brisanje upravne istrage iz sustava Sysper i svih ostalih baza podataka institucija EU-a;
- D) u vezi s meritumom: utvrdi ništavost/nezakonitost akta koji ima negativan učinak od 22. prosinca 2016. koji se sastoji u otpuštanju tužiteljice pod nazivom „note to the attention of ms catalina stancu”, dostavljenog tužiteljici dana 24. siječnja 2017., zbog svih navedenih razloga, ponovno uspostavi radni odnos bez odgode te naloži naknadu štete koja se sastoji od naknada dospjelih od dana otkaza do objave presude. Podredno, u slučaju da se tužiteljicu ne može vratiti na radno mjesto, naloži ERCEA-i naknadu štete koja se sastoji od izgubljenih plaća do isteka ugovora (siječanj 2018.) i odgovara iznosu od 39 000,00 eura;
- E) u vezi s meritumom: u svakom slučaju naloži ERCEA-i plaćanje u korist zaposlenice iznosa naknade štete od 300 000,00 eura ili drugog manjeg ili većeg novčanog iznosa, o kojem će odlučiti sud, za tešku povredu tužiteljčinog imidža i njezinog osobnog i profesionalnog ugleda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi, tužiteljica iznosi četiri tužbena razloga.

1. Neobrazloženo i usmeno otpuštanje suprotno je članku 25. Pravilnika o osoblju koji propisuje da „[s]vaka odluka donesena na temelju ovog Pravilnika o osoblju koja se odnosi na pojedinca, dotičnom se dužnosniku dostavlja u pisanom obliku. Svaka odluka koja ima negativni učinak na dužnosnika sadržava obrazloženje [...]”, jer je pisana obavijest zaposlenici način na koji se osigurava da je ona obaviještena o odlukama u vezi s njezinim radnim odnosom.
2. Produljenje trajanja probnog roka povrjeđuje članak 84. Pravilnika o osoblju koji u stavku 3. propisuje da se probni rok produljuje u iznimnim okolnostima „[...] u skladu sa stavkom 1. [...]”, a što je precizno upućivanje koje ne dopušta neodređeno dugo i nesigurno produljenje probnog roka; to produljenje povrjeđuje članak 84. stavak 2. gdje se propisuje da može doći do prekida probnog roka u bilo kojem trenutku prije njegovog redovnog isteka i predviđa osam dana za iznošenje primjedbi u vezi s otkazom i – u svakom slučaju – „[...] s otkaznim rokom od mjesec dana [...]”.
3. Upravna istraga je nezakonita i nedopuštena jer se temelji na poruci elektroničke pošte koju je poslala zaposlenica, a čiji je sadržaj, kako priznaje i suprotna strana, izmijenjen, i u kojoj se navode čisto subjektivne sumnje u vezi s autentičnošću dokumenata koje je dostavila zaposlenica bez nalaganja provođenja bilo kakvih tehničkih provjera.
4. Akt poslodavca od 22. prosinca 2016. je očito nezakonit jer je njegov cilj bio okončanje radnog odnosa koji nije više postojao, s obzirom na to da je završio nakon usmenog otpuštanja. Nadalje: A) Otpuštanje zaposlenice jer nije s uspjehom završila probni rok je nezakonito, jer već od 1. studenoga 2016. više nije tekao probni rok, B) Nedopuštenost nezakonitost utvrđenja iz izvješća o upravnoj istrazi koje se temelji na ocjeni da probni rok nije završen uspješno, dovodi do toga da je predmetni akt otpuštanja potpuno arbitraran i nezakonit.

Tužba podnesena 28. srpnja 2017. – Iccrea Banca protiv Komisije i SRB-a

(Predmet T-494/17)

(2017/C 318/29)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rim, Italija) (zastupnici: P. Messina, F. Isgrò i A. Dentoni Litta, odvjetnici)

Tuženici: Europska komisija i Jedinствeni sanacijski odbor

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinственog sanacijskog odbora br. SRB/ES/SRF/2016/06 od 15. travnja 2016. kao i sve kasnije odluke tog odbora na temelju kojih je Banca d'Italia donijela sljedeće odluke: odluku br. 1547337/16 od 29. prosinca 2016.; br. 0333162/17 od 14. ožujka 2017.; br. 0334520/17 od 14. ožujka 2017.; br. 1249264/15 od 24. studenoga 2015.; br. 1262091/15 od 26. studenoga 2015.;
- dosudi društvu ICCREA Banca naknadu štete koju joj je prouzročio Jedinственi sanacijski odbor u izvršavanju svojih funkcija pri utvrđivanju doprinosa koje tužitelj treba platiti, koja se sastoji u višim stopama koje je platila ICCREA Banca;
- podredno, i u slučaju da se ne udovolji gore navedenim zahtjevima, proglasi ništavim članak 5. stavak 1. točke (a) i (f) [Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63] (ili, po potrebi, cijelu Uredbu) jer je suprotna osnovnim načelima jednakosti, nediskriminacije i proporcionalnosti;
- u svakom slučaju, Jedinственom sanacijskom odboru naloži snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba je podnesena protiv odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora br. SRB/ES/SRF/2016/06 od 15. travnja 2016. kao i svih kasnijih odluka tog odbora na temelju kojih je Banca d'Italia donijela odluke kojima se nalaže plaćanje doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju.

U prilog svojoj tužbi, tužitelj navodi šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostavljanju odluka, povredi načela transparentnosti, povredi i pogrešnoj primjeni članka 15. UFEU-a, kao i povredi načela legitimnih očekivanja.
 - U vezi s tim tužbenim razlogom navodi se da tužitelju nikad nije omogućeno da se upozna s odlukama Jedinstvenog sanacijskog odbora ni da razumije suštinsku ulogu koju je Banca d'Italia imala u izvršenju tih odluka.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na neprovođenju istrage, pogrešnoj ocijeni činjenica, povredi i pogrešnoj primjeni članka 5. [stavka 1.] točke (a) Uredbe 2015/63, kao i povredi načela nediskriminacije i dobre uprave.
 - U vezi s tim tužbenim razlogom navodi se da je Jedinstveni sanacijski odbor pogriješio u primjeni članka 5. [stavka 1.] točke (a) Uredbe 2015/63⁽¹⁾ pri utvrđivanju iznosa doprinosa koje duguje tužitelj, jer nije uzeo u obzir unutargrupne obveze.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na neprovođenju istrage, pogrešnoj ocijeni činjenica, povredi i pogrešnoj primjeni članka 5. točke (a) Uredbe 2015/63, kao i povredi načela nediskriminacije i dobre uprave.
 - U vezi s tim tužbenim razlogom navodi se da je Jedinstveni sanacijski odbor pogriješio u primjeni članka 5. [stavka 1.] točke (f) Uredbe 2015/63 i doveo do dvostrukog uračunavanja.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti postupanja tijela Unije, i kojim se postavlja zahtjev za naknadu izvanugovorne štete na temelju članka 268. UFEU-a.
 - U vezi s tim tužbenim razlogom navodi se da postupanje Jedinstvenog sanacijskog odbora sadrži sve relevantne elemente za koje se u europskoj sudskoj praksi oduvijek smatra da su temelj za takav zahtjev, odnosno nezakonitost spornog postupanja institucija, postojanje stvarne štete i uzročnu vezu između takvog postupanja i navodne štete.
5. Peti tužbeni razlog, istaknut podredno i incidentalno, koji se temelji na povredi načela djelotvornosti, ekvivalentnosti i jednakog postupanja koja dovodi do toga da se Uredba br. 2015/63 ne može primijeniti.
 - U vezi s tim tužbenim razlogom navodi se da potencijalna neusklađenost između te uredbe i situacije u kojoj se nalazi tužitelj, povrjeđuje gore navedena načela jer bi osobama koje se nalaze u istoj situaciji kao ICCREA doprinosi bili smanjeni, što dovodi do nezakonitog pogoršanja situacije tužitelja, s posljedicom da se u sličnim situacijama postupa na različite načine.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 15. UFEU-a, na tome što se tužitelj nije mogao upoznati s odlukama Odbora, i kojim se traži nalaganje dostavljanja tih dokumenata.
 - Tužitelj s tim u vezi navodi da mu još nije omogućeno da se upozna s odlukama koje se odnose na 2015., 2016. i 2017. godinu u vezi s njegovim položajem, a time se otvoreno povrjeđuje članak 15. UFEU-a i pravo pristupa dokumentima institucija, tijela, ureda i agencija Unije, bez obzira na njihov oblik.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015. L 11, str. 44.)

Tužba podnesena 26. srpnja 2017. – Sedes Holding protiv EUIPO-a (gratis)**(Predmet T-495/17)**

(2017/C 318/30)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Sedes Holding AŞ (Istanbul, Turska) (zastupnici: K. Ongena i C. Du Jardin, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „gratis” – prijava za registraciju br. 15 950 637.

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. svibnja 2017. u predmetu R 507/2017-2.

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- na temelju članka 68. Poslovnika Općeg suda spoji ovaj predmet s tužbom protiv odluke EUIPO-a u predmetu R 506/2017-2 zbog povezanosti u svrhu zajedničkog usmenog dijela postupka;
- utvrdi da je tužbeni zahtjev iznesen u tužbi dopušten i osnovan i prema tome
 - poništi pobijanu odluku i naloži EUIPO-u da upiše u registar žigova prijavu br. 15 950 637 figurativnog žiga Europske unije GRATIS za sve proizvode zahtijevane u prijavi;
 - podredno, poništi pobijanu odluku i naloži EUIPO-u da u registar žigova upiše prijavu br. 15 950 637 za figurativni žig Europske unije GRATIS za „parfumerijske pripravke, proizvode za uljepšavanje, mirise i dezodoranse za osobnu uporabu”;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) i članka 7. stavka 2. Uredbe br. 207/2009;
- povreda općih načela prava Unije.

Tužba podnesena 28. srpnja 2017. – Sedes Holding protiv EUIPO-a (gratis)**(Predmet T-496/17)**

(2017/C 318/31)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Sedes Holding AŞ (Istanbul, Turska) (zastupnici: K. Ongena i C. Du Jardin, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „gratis” – prijava za registraciju br. 15 950 603.

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. svibnja 2017. u predmetu R 506/2017-2.

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- na temelju članka 68. Poslovnika Općeg suda spoji ovaj predmet s tužbom protiv odluke EUIPO-a u predmetu R 506/2017-2 zbog povezanosti u svrhu zajedničkog usmenog dijela postupka;
- utvrdi da je tužbeni zahtjev iznesen u tužbi dopušten i osnovan i prema tome
 - poništi pobijanu odluku i naloži EUIPO-u da upiše u registar žigova prijavu br. 15 950 603 figurativnog žiga Europske unije GRATIS za sve proizvode zahtijevane u prijavi;
 - podredno, poništi pobijanu odluku i naloži EUIPO-u da u registar žigova upiše prijavu br. 15 950 603 za figurativni žig Europske unije GRATIS za „parfumerijske pripravke, proizvode za uljepšavanje, mirise i dezodoranse za osobnu uporabu”;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) i članka 7. stavka 2. Uredbe br. 207/2009;
- povreda općih načela prava Unije.

Tužba podnesena 7. kolovoza 2017. – Hubei Xinyegang Special Tube protiv Komisije

(Predmet T-500/17)

(2017/C 318/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd (Huangshi, Kina) (zastupnici: E. Vermulst i J. Cornelis, odvjetnici)

Tuženik: Europska Komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2017/804 od 11. svibnja 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza (osim od lijevanog željeza) ili čelika (osim od nehrđajućeg čelika), kružnog poprečnog presjeka, vanjskog promjera većeg od 406,4 mm, podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2017., L 121, str. 3.), barem u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja, i
- naloži Europskoj komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 3. stavke 2. i 3. Osnovne uredbe⁽¹⁾, kao i članak 3.1 i 3.2. Sporazuma o antidampingu WTO-a, određivanjem predatorskih cijena. Prema tužiteljevom mišljenju, Komisija je samo provela matematičku usporedbu cijena za 2015., a da nije napravila dinamičnu procjenu kretanja i trendova cijena u usporedbi s uvoznim i domaćim cijenama. Tužitelj nadalje ističe da Komisija također nije utvrdila predatorske cijene za proizvod kao cjelinu.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 3. stavak 6. Osnovne uredbe (i članak 3.5 Sporazuma o antidampingu WTO-a) time što je analizu uzročnosti temeljila na nezakonitom određivanju sniženja cijena.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pri utvrđivanju uzročno-posljedične veze između dampinškog uvoza i štete koju je pretrpjela industrija Unije, počinila očitu pogrešku time što je utvrdila da (1) postoji korelacija između dampinškog uvoza i štete koju je pretrpjela industrija Unije; i (2) da drugi čimbenici (smanjenje izvoznih rezultata i potražnje te povećanje uvoza iz drugih država) nisu pojedinačno ili skupno prekinuli tu uzročno-posljedičnu vezu.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila svoju obvezu postupanja s dužnom pažnjom i dobrog upravljanja jer je odbila napraviti analizu štete i uzročnosti po pojedinim segmentima te je na taj način propustila osigurati da njezini nalazi o šteti i uzročnosti ne budu netočni.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.)

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)



Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR